

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2C/197/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710209513
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:8710209513.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Denisou Hiščákovou, v spore žalobcu Brikera Wood, s.r.o., so sídlom v Prešove, Prostějovská 26, IČO: 36 478 211, právne zastúpeného JUDr. Jiřím Martausom, advokátom, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Ul. 1. mája č. 113/19 proti žalovanému R.. R. Š.F., W.. XX.XX.XXXX, F. L. XXX, súdnemu exekútorovi, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a .**
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Poprad dňa 10.9.2010 sa žalobca domáhal voči žalovanému pôvodne zaplattenia sumy 1.008.293,10 € (30.375.838,07 Sk) titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora a náhrady nemajetkovej ujmy. Z dôvodu miestnej príslušnosti bola predmetná vec dňa 22.11.2010 postúpená tunajšiemu súdu.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.3.2004 vydal žalovaný, ako exekútor, upovedomenie o začatí exekúcie prikázaním pohľadávky a predajom hnuiteľných vecí povinného Brikera Wood, s.r.o. (žalobca) na základe exekučného titulu, ktorým bol platobný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7Rob/190/2003. Pohľadávka spolu s trovami exekúcie predstavovala 178.309,40 Sk. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo riadne doručené oprávnenému a povinnému. Následne došlo k súpisu hnuiteľných vecí nachádzajúcich sa v prenajatých priestoroch žalobcu, ktoré boli po tomto úkone zapečatené páskami exekútorského úradu. Upovedomenie o verejnej dražbe vydal exekútor dňa 27.4.2004 a následne dňa 29.4.2004 vydal upovedomenie o výške ceny spísaných vecí, ktoré listiny doručoval spoločne, takže na poštovú prepravu mohli byť podané najskôr vo štvrtok 29.4.2004. Dražba sa konala už v pondelok 3.5.2004 o 7.30 hod. a nasledujúceho dňa 4.5.2004 vydražil hnuiteľné veci vydražiteľ spolu za cenu 418.283 Sk. Nie všetky hnuiteľné veci však patrili povinnému a zároveň išlo o dražbu nad rámec vymáhanej pohľadávky. Exekútor týmto spôsobom, ktorý bol preukázaný aj v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 3T/115/05 (v ktorom bol obžalovaný R.. R. Š. oslobodený spod obžaloby pre skutok zneužívania právomoci verejného činiteľa z dôvodu, že skutok, ktorý sa stal, nie je trestným činom) porušil ust. § 125 ods. 2 Exekučného poriadku tým, že si nespĺnil oznamovaciu povinnosť o termíne dražby povinnému a zároveň vykonal dražbu nad rámec vymáhanej pohľadávky, čím došlo k ďalšiemu porušeniu jeho povinnosti.

3. Časť nároku uplatneného titulom náhrady za poškodenie obchodného mena vo výške 165.969,59 € bola dňa 5.4.2011 vylúčená na samostatné konanie. Predmetom tohto konania ostal nárok na náhradu škody v celkovej výške 842.323,51 €, ktorý žalobca špecifikoval nasledovne:

- priama škoda na majetku žalobcu vo výške 719.954 Sk = 23.886,14 €, ktorá pozostáva jednak z hodnoty majetku spoločnosti v čase výkonu dražby určenej znaleckým posudkom po odpočítaní hodnoty strojov vo vlastníctve spoločnosti Interro GmbH (ďalej iba ako „Interro“) nezahrnutých v majetku spoločnosti (1.970.309,20 Sk) a po odpočítaní celkovej vymáhanej sumy v exekučnom konaní (178.309,40 Sk), ako aj z hodnoty iného odcudzeného majetku žalobcu počas exekúcie vo výške 124.000 Sk,
- ušlý zisk spoločnosti pri výlučnej produkcii pre spoločnosť Interro za obdobie od 1.5.2004 do 30.4.2009 celkom v sume 792.340,98 € = 23.870.064,36 Sk, vypočítaný vo výške 22 % z ročného objemu pri produkcii pre Interro,
- škoda na zabudovaných investíciách (stavebných a technických) vo výške 26.096,39 € = 786.179,85 Sk,

4.1. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe priznal isté pochybenia pri výkone exekúcie, ktoré ale nemali za následok spôsobenie škody žalobcovi. Žalobca mal dostatok času na predídenie dražobnému predaju vysporiadaním dlhu a trov exekúcie. Samotné zabezpečenie objektu tzv. zapečatením prevádzky nemalo za následok jej znepriístupnenie na prípadnú výrobnú činnosť. To, že žalobca výrobnú činnosť nevykonával, teda nebolo spôsobené exekúciou. Žalovaný zároveň uplatnil námietku premičania práva na náhradu škody podľa § 100 ods. 1 a 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že nad rámec vymáhanej pohľadávky v EX-29/04 v sume 178.309,40 Sk bol na dražbe konanej dňa 4.5.2004 predaný buď 1 lis na výrobu brikiet znaleckou organizáciou ocenený na 149.121 Sk, alebo linka na výrobu brikiet znaleckou organizáciou ocenená na 120.041 Sk. Na uspokojenie vymáhanej pohľadávky EX 29/04 bol tak oprávnený predat' buď 2 kusy lisov spolu v hodnote 298.242 Sk, alebo linku na výrobu brikiet a jeden lis spolu v hodnote 269.162 Sk. To, že všetky na dražbe predané hnutelné veci (linka na výrobu brikiet a 2 ks lisov na výrobu brikiet) nepatrili žalobcovi (povinnému), mu ako exekútorovi v čase konania dražby nebolo známe. Až 19.5.2004 bol na exekútorový úrad doručený list žalobcu zo dňa 17.5.2004, ktorého prílohou bol štvorstranný list v nemčine, z obsahu ktorého malo byť zrejmé, že predané lisy neboli majetkom žalobcu ako povinného. Zapečatením výrobnéj haly sa vstup povinného do haly nijako neznemožnil. Štatutár povinného si ponechal kľúč, do haly mal podľa dohody po oznámení kedykoľvek prístup, pričom oznámenie slúžilo len ku znovu zapečateniu haly po ukončení činnosti povinného. V hale sa pritom nenachádzali žiadne výrobky (brikety) a ani materiál (piliny) na ich výrobu. Povinný podľa vyjadrenia jeho štatutára mal vo výrobnéj hale rôzne technické problémy (nadmerné dymenie, častá poruchovosť strojového zariadenia), ekonomické problémy (drevný odpad bol sušený plynom, čo malo za následok vysoké prevádzkové náklady) a tiež mal problémy s dodávkou pilín, ktoré mu firma PILVUD s.r.o. Spišská Nová Ves odmietla ďalej dodávať. Pre tieto a iné problémy povinný nepokračoval vo výrobe.

4.2. Žalovaný ďalej uviedol, že po telefonickom dohovore sa stretol so štatutárom žalobcu K.. R. Š., ktorého sprevádzal K.. T. A., v V., kde ich informoval o výsledku dražby a ubezpečil ich, že ešte nie je nič stratené, lebo príklep ešte neudelil, a teda ak zaplatia pohľadávku s príslušenstvom a trovami exekúcie, od dražby upustí. Na to mu uviedli, že peniaze sa im nepodarilo zohnať, lebo ďalší spoločník K.. H. si z poslednej splátky za brikety do Rakúska ponechal 500.000,- Sk a odmieta ich dať na zaplatenie dlhov firmy povinného. Z ich správania nič nenasvedčovalo tomu, že by žalobca bol v stave v dohľadnej dobe, aj pri nepochybeniach na strane exekútora, vymáhanú pohľadávku zaplatiť. V tej dobe už boli na jeho úrade prihlásené ďalšie pohľadávky voči povinnému (žalobcovi), a to zo strany firmy DOD s.r.o. SNV vo výške 124.560 Sk s prísl., firmy Repro Servis s.r.o. SNV vo výške 11.137,60 Sk s prísl. a firmy BIC SNV s.r.o. vo výške 123.754 Sk s príslušenstvom.

4.3. K hodnote majetku spoločnosti v čase výkonu dražby žalovaný uviedol, že ním spísaný a do dražby poňatý majetok spoločnosti vrátane strojov nepatriacich žalobcovi (2 ks lisov na výrobu brikiet 8 hrán) vedený v jeho účtovníctve, bol znaleckým posudkom č. 09/2004 vypracovaným znaleckou organizáciou Cina-centrum s.r.o. ustálený na 525.423 Sk. Bez strojov nepatriacich žalobcovi to bola suma 237.181 Sk. Za stanovenie ceny zodpovedá znalecká organizácia. Do dražby uvedené veci uvádzal v dražobnej vyhláske s cenami podľa tohto znaleckého posudku. V dražbe predané stroje boli v znaleckom posudku ocenené na sumu 298.242 Sk a za toľko boli vydražiteľovi aj predané. Obidva lisy boli ich vlastníkom späťne od vydražiteľa odkúpené za 350.000 Sk. V súvislosti s hodnotou strojov nepatriacich žalobcovi žalovaný predložil Oznámenie colného úradu v T. zo dňa 22.7.2004 a poukázal, že v bode 1 a 2 tohto oznámenia je uvedená cena dovezených lisov 5.000 Eur (150.630 Sk) a 4.500 Eur (135.567 Sk), čo spolu predstavuje 9.500 Eur (286.197 Sk), čomu zodpovedá aj cena ustálená v znaleckom posudku č. 09/2004.

4.4. K odcudzenému majetku v hodnote 124.000 Sk počas exekúcie žalovaný uviedol, že mu nie je známy žiaden odcudzený majetok v čase exekúcie a tento nie je žalobcom ani nijako špecifikovaný.

Má vedomosť, že v čase zapečatenia haly, bez jeho vedomia vstúpil do objektu štatutár povinného K.. R. Š., ktorý mal zistiť údajné odcudzenie počítača a účtovnej agendy. V tejto súvislosti podával polícii vysvetlenie bývalý zamestnanec úradu p. Č., ktorému odcudzenie nebolo preukázané. Poznamenal, že najmenej v dvoch prípadoch bolo pracovníkmi firmy, v areály ktorej bola aj prevádzka povinného oznámené, že došlo k porušeniu pečatí. Podľa jeho názoru išlo o fingovanú krádež zo strany povinného s cieľom zakryť účtovné nezrovnalosti. Štatutár povinného mal od prevádzky kľúče.

4.5. K ušlému zisku žalovaný uviedol, že nevie ako k nemu žalobca dospel. Podľa oznámenia Colného úradu v T. zo dňa 20.8.2004 za 7-8 mesiacov výrobnéj činnosti žalobcu v r. 2003-2004 vyprodukoval žalobca celkom 308 ton drevených brikiat. Za toto množstvo vytvoril produkciu v colnej hodnote 951.838 Sk (31.595,23 Eur). Podľa jeho vedomostí ziskom je cena tovaru po odpočte nákladov. Dedukovaný ušlý zisk je len vyfantazírovanou fikciou bez akejkoľvek podpory v realite. Podľa jeho vedomostí povinný vykazoval stratu a nie zisk.

4.6. Ku škode na zabudovaných investíciách uviedol, že žalobca mal s prenajímateľom výrobnéj haly BIC SNV s.r.o. uzatvorenú nájomnú zmluvu zo dňa 1.1.2003, podľa ktorej sa omeškanie s platením faktúr presahujúce 30 dní považuje za hrubé porušenie zmluvy, čo je výpovedným dôvodom s výpovednou lehotou jeden mesiac. Dňa 5.4.2004 prenajímateľ objektu adresoval Okresnému súdu v Starej Ľubovni návrh na vydanie platobného rozkazu, z obsahu ktorého je zrejmé, že žalobca bol v troch prípadoch v niekoľkokomesačnom omeškaní s platením faktúr za nájom a v dvoch prípadoch nájomné vôbec nezaplatil. Z toho usudzuje, že žalobca bol zrelý na skončenie nájomného vzťahu pre hrubé porušenie nájomnej zmluvy. Mal informáciu, že prenajímateľ dal žalobcovi výpoveď z nájmu, ktorá mala byť následne zmenená na dohodu o skončení nájmu. Taktiež mal informáciu, že žalobca dlhoval aj SPP a.s. za dodávky plynu a VSE a.s. za dodávky elektrickej energie, za čo mu hrozilo alebo už aj bolo zrealizované odpojenie od dodávok energií.

5. Vo veci tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 2C/197/2010-239 dňa 29.5.2018 tak, že žalobu zamietol. Rozhodol tak potom, čo vykonaným dokazovaním dospel jednak k záveru o premlčaní časti uplatneného nároku (konkrétne nároku na náhradu ušlého zisku), ako aj k záveru o nepreukázaní vzniku žalobcom tvrdenéj škody a príčinnej súvislosti medzi konaním exekútora a tvrdenou škodou.

6. Uvedený rozsudok tunajšieho súdu bol zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/322/2018 zo dňa 27.11.2019 a vec vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd okrem iného konštatoval, že v konaní bolo sporné naplnenie základných predpokladov zodpovednosti súdneho exekútora za škodu, a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi výkonom exekučnej činnosti a vzniknutou škodou. Bolo preto potrebné, aby súd ako prvé skúmal, či došlo k vzniku tvrdenéj škody a v akej výške. Súd tejto otázke nevenoval dostatočnú pozornosť, preto sa javí predčasným jeho konštatovanie, že žalobca nepreukázal vznik tvrdenéj škody (aj keď tento záver môže byť správny). Vytkol súdu, že dostatočne neozrejmil z čoho pozostáva tvrdená skutočná škoda, ktorej existenciu nepovažoval za preukázanú. Nie je zrejmé čo malo škodu tvoriť a ako mala vzniknúť, pretože nie je možné zistiť ako sa súd vysporiadal s tvrdeniami žalobcu, že išlo o dražbu nad rámec vymáhanej pohľadávky, keďže pohľadávka spolu s trovami exekúcie činila 178.309,40 Sk a exekútor vydražil hnuťelné veci spolu za cenu 418.283,- Sk. Teda nie je zrejmé, ako bolo naložené s rozdielom medzi vydraženou sumou a pohľadávkou spolu s trovami exekúcie. Zároveň nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s tvrdením žalobcu, že nie všetky hnuťelné veci patrili povinnému (žalobcovi) a nemožno zistiť aká bola hodnota tých vecí, ktoré patrili žalobcovi (a aká bola hodnota vecí, ktoré mu nepatrili). Až následne, keď dôjde k ustáleniu toho, čo má tvoriť tvrdenú vzniknutú škodu u žalobcu, možno relevantne posúdiť či tvrdená škoda vznikla. A následne, v prípade ak bude preukázaná jej existencia, bude pre úspešné uplatnenie náhrady škody, za ktorú zodpovedá exekútor, možné posúdiť či je daná príčinná súvislosť takto ustálenej vzniknutej škody s exekučným konaním. Bez dôsledného vyhodnotenia týchto skutočností, je predčasné uzavrieť, či žaloba bola podaná dôvodne.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie, vypočul štatutárneho zástupcu žalobcu K.. R. Š. a žalovaného, vypočul svedka K.. T. A., oboznámil sa s obsahom spisu súdneho exekútora R.. R. Š. sp. zn. EX 29/04 (príslušné doklady z neho sú súčasťou pripojeného trestného spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/115/2005) a s podstatným obsahom trestného spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/115/2005 a zistil nasledovné:

8.1. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 20.2.2018 uviedol, že škodu na majetku odvodzuje od skutočnosti, že nebol informovaný o termíne dražby včas, čím mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa na

dražbe a tejto aj zabrániť. Ak by tomu tak bolo, bol by vymáhanú sumu zaplatil, k dražbe by nedošlo a teda ani ku vzniknutej škode.

8.2. Na pojednávaní konanom dňa 22.9.2020 (po vrátení vecí súdu odvolacím súdom na ďalšie konanie) žalobca uviedol, že všetky listinné dôkazy, ktoré mal k dispozícii už predložil, inými nedisponuje a rovnako učinil všetky tvrdenia, ktoré uviesť chcel. Má za to, že preukázaná je minimálne škoda v sume 19.770 €, čo je na prepočte na SK 595.594,- Sk. Ide o rozdiel sumy vypočítanej znaleckým posudkom č. 307 z roku 2004 vypracovaným v trestnom konaní, po odpočítaní hodnoty vydražených strojov (lisov) patriacich spoločnosti Interro a tiež po odpočítaní sumy 178.309,40 Sk, ktorá bola predmetom exekúcie. Pri výpočte tejto škody žalobca vychádza z ceny strojov určenej znaleckým posudkom vypracovaným v trestnom konaní (č. 307/2004), ktorý je pre neho priaznivejší a túto cenu považuje za skutočnú. Exekútor však vychádzal z ceny strojov, ktorá tejto hodnote nezodpovedala, ktorá bola nižšia. Ide teda o škodu vzniknutú podhodnotením dražených vecí a žalobca si ju uplatňuje z toho dôvodu, že stroje (veci) pojaté do súpisu v rámci exekúcie (okrem vydražených vecí) mu neboli vrátené. Zároveň žalobca uviedol, že vrátenia týchto vecí sa nedomáhal ani samostatnou žalobou, ani u žalovaného exekútora a tiež uviedol, že žalovaného ani jeho zamestnancov nevidel vyvážať veci uvedené v súpise zo svojich priestorov.

8.3 Žalobca bol súdom vyzvaný, aby v súvislosti s uplatnenou škodou vo výške 19.770 € objasnil rozdiel v počte položiek v posudku č. 307/2004 (v počte 15) a počte položiek nachádzajúcich sa v súpise vecí, ktoré boli aj predmetom dražby (v počte 8), a tiež aby objasnil skutočnosť, že niektoré z vecí uvedené v súpise sa nenachádzajú medzi položkami v posudku č. 307/2004. Žalobca na to uviedol, že položky č. 1-13 v posudku sú súčasťou linky, ktorá je v posudku vypracovanom pre účely exekúcie uvedená ako položka č. 1.. Žalovaný potvrdil, že posudok č. 307/2004 obsahuje viac položiek pravdepodobne aj z toho dôvodu, že linka bola porozdeľovaná. Vychádza pritom z toho, že šnek do súpisu nespisoval, avšak tento bol súčasťou linky, ktorá je uvedená v súpise.

9.1. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 21.7.2011 a dňa 20.2.2018 v podstate zotrval na písomnom vyjadrení k žalobe. Priznal pochybenie spočívajúce v predaji hnuiteľnej veci nad rámec vymáhanej pohľadávky vo veci Ex 29/04 v sume 178.309,40 Eur. Uviedol však, že ešte v deň dražby bol v telefonickom aj osobnom kontakte s I.W.. R. Š. E. K.. T. A., ktorým oznámil, že na dražbu sa nikto nedostavil a v druhom kole môže ktokoľvek prísť a môže to byť predané za pôvodnú cenu. Nepravdivé je tvrdenie žalobcu, že zapečatením výrobné haly bola znemožnená výroba. Zapečatením sa sledoval cieľ, aby sa tam nedostali tretie osoby. Žalobca mal venovať dostatočnú pozornosť tomu, že niektoré veci nepatria do jeho vlastníctva, v takom prípade by ich nebol predal. Mohli postupovať ako v prípade ávie, kde ho upovedomili, že táto nie je ich majetkom a preto nebola do exekúcie pojatá. Žalobca bol v hlbokej platobnej neschopnosti, nemal zaplatené energie, plyn ani nájomné. Preto nie je možné, aby bol v dôsledku činnosti exekútora obratý o ušlý zisk.

9.2. Na pojednávaní konanom dňa 22.9.2020 (po vrátení vecí súdu odvolacím súdom na ďalšie konanie) žalovaný vo vzťahu k naloženiu s rozdielom medzi vydraženou sumou a pohľadávkou spolu s trovami exekúcie uviedol, že výťažok z dražby (vydražená suma) 418,283,- Sk bol rozvrhnutý. Z vydraženej sumy odviezol za povinného ako platiteľa DPH príslušnému daňovému úradu DPH v sume 66.784,60 Sk. Zo zvyšnej sumy 351.498,40 Sk použil na uspokojenie pohľadávky s príslušenstvom i trovami exekúcie v exekučnom konaní EX 29/2004 spolu sumu 178.309,40 Sk. Takto mu zostala suma 173.189,- Sk, ktorá predstavovala prebytok (dlh). V exekučnom konaní vedenom v tom čase na jeho úrade voči tomu istému povinnému pod EX 66/2004 vydal príkaz na začatie exekúcie a tiež príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním iných peňažných pohľadávok, ktorý doručil všetkým účastníkom konania a aj sebe ako exekútorovi - dlžníkovi povinného do spisu EX 29/2004, kde prebytok v sume 173.189,- Sk prikázal vyplatiť v prospech oprávneného v exekučnom konaní EX 66/2004, v ktorom pohľadávky s príslušenstvom a trovami predstavovala najmenej 190.192,60 Sk. Takto bol spotrebovaný prebytok z EX 29/2001, ktorý bol v EX 66/2004 rozvrhnutý spôsobom uvedeným v spise EX 66/2004, ktorý je najskôr v archíve SKĽ alebo u nástupcu exekútora Y.. R. U..

9.3. Žalovaný ďalej uviedol, že výpočet ktorý predložil žalobca je laickým výpočtom. Čo sa týka nakladania s vecami, ktoré boli pojaté do súpisu, tieto ostali v hale žalobcu a v tejto hale boli počas celého exekučného konania. Halu teda neopustili. Vstup do haly bol zapečatený, avšak žalobca mohol naďalej do nej chodiť s tým, že mu to mal oznámiť. Žalobca uvedené porušoval. Bolo hlásené niekoľkokrát vniknutie do haly, bolo to riešené s políciou, avšak nebolo zistené, že by boli zmizli nejaké veci, ktoré boli pojaté do súpisu. Potom, čo boli niektoré veci vydražené na dražbe, tieto si prišiel z haly žalobcu prevziať vydražiteľ, bol pri tom prítomný aj žalobca a tiež asistovala polícia z dôvodu, že žalobca v tom vydražiteľovi bránil. Ostatné veci ostali v hale, ktorá bola sprístupnená, pečate boli odstránené a teda

ostatné veci ostali u žalobcu. Veci pojaté do súpisu teda neboli žalobcovi odňaté, ostali v dispozícii žalobcu. Žalobca bol iba obmedzený v nakladaní s vecami formou ich scudzenia.

10. Štatutárny zástupca žalobcu K.. R. Š. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 29.5.2018 uviedol, že o dražbe sa dozvedel v deň, keď sa konala, a to poobede keď si prebral zásielku. V tom čase už bola dražba vykonaná, čo sa dozvedel od exekútora, ktorého ihneď telefonicky kontaktoval. Peniaze mal pripravené, bol by ich vyplatil pred dražbou. Priestory prevádzky boli zapečatené. V deň ich zapečatenia bol na exekútorskom úrade, kde mu boli doručené aj písomnosti, a to upovedomenie o začatí exekúcie a súpis majetku. Do haly sa viac nedostal. Kľúč od prevádzky mal, fakticky tam mohol ísť, ale tak neurobil. Bol tam iba raz so zamestnancom exekútorského úradu, vtedy zistil, že bol odcudzený počítač, dokumenty a ešte ďalšie veci, ktoré si presne nepamätá. Riešil to tak, že podal trestné oznámenie, vec bola ukončená tak, že nikto nebol postihnutý. Menovaný na dotaz súdu upresnil, že o exekúcii vedel, ako aj o tom, že dražba je možná, nevedel však o jej termíne. Peniaze na vyplatenie mal zabezpečené cez známeho tak, že ich mal sľúbené. Reálne v hotovosti ich nemal. Chcel vymáhanú sumu zaplatiť a exekúciu ukončiť, ale chcel to urobiť až v deň dražby. Nemal na to žiaden dôvod, jednoducho takto chcel. Nevedel uviesť, prečo v trestnom konaní tvrdil, že peniaze mal v hotovosti, pravda je taká, že ich mal sľúbené. Sľúbené ich mal od známeho, ktorého meno nechcel uviesť.

11.1. Svedok K.. T. A. vo svojej výpovedi na pojednávaní súdu dňa 20.2.2018 uviedol, že pracoval ako zamestnanec firmy žalobcu, na starosti mal výrobu brikiet. Svedok bol neoficiálne aj tichým spoločníkom žalobcu v tom smere, že sa podieľal na vklade do spoločnosti a mal profitovať z jej zisku. Do firmy investoval 1,5 milión slovenských korún, čo bola asi 1/3 až 1 všetkých investícií. V dôsledku exekúcie tak prišiel o všetky svoje úspory a má osobný záujem na výsledku sporu. V prípade úspechu žalobcu v spore by priznanú sumu investovali do spoločného podnikania. S výrobou brikiet začali v roku 2003, vyrábali na linke, kde mali jeden lis, avšak vyrábali okrúhle briкеты bez diery. Potom sa s Rakúšanmi (firmou Interro poznámka súdu) dohodli, že budú vyrábať osemhranné briкеты. Na skúšku im dali jeden lis, pri kontrole boli spokojní s kvalitou a tak sa dohodli, že budú vyrábať aj na druhom lise, ktorý im tiež dodali. Dohoda bola, že budú dodávať výlučne pre nich. Lisy boli vo vlastníctve Rakúšanov s tým, že v zmluve boli nastavené mesačné splátky, po ktorých uhradení mali byť lisy prevedené do ich vlastníctva. Na túto skutočnosť exekútora upozornili, konkrétne konateľ firmy K.. Š.. Prevádzku mali v areáli Nového domova (novší názov bol BIC s.r.o.), s ktorým mali uzatvorenú nájomnú zmluvu. Platenie nájmu bolo dohodnuté tak, že všetky veci, ktoré urobia na zlepšenie vybavenosti haly, im budú po preukázaní nákladov z nájmu odpočítané. Takto urobili súbežne dve veci, a to elektrifikáciu a plynifikáciu. Nový domov sa však dostal do konkurzu, správkyňa táto dohoda nezaujímala, chcela peniaze a tak im vznikol dlh, ktorý bol predmetom exekúcie. Prípojka k hale, ktorú žalobca zriadil, je v súčasnosti súčasťou priemyselného parku. Táto bola ich vlastníctvom, keďže ju financovali a odpredali ju plynárňam (SPP). Cenu nevedel uviesť, ale bolo to minimálne za vynaložené náklady. Svedok sa nevedel vyjadriť ohľadne spôsobu ukončenia nájmu s prenajímateľom priestorov, ani k tomu, či si žalobca z dôvodu investícií do cudzej nehnuteľnosti uplatnil nároky vo vzťahu k prenajímateľovi priestorov.

11.2. Svedok ďalej uviedol, že o exekúcii vedeli, akurát nevedeli o termíne dražby. Termín dražby ich zaskočil, ak by o ňom vedeli skôr, boli by to vyplatili, aby sa dražba nekonala. Peniaze zháňali odkedy bola exekúcia, mali ich sľúbené asi týždeň pred uskutočnením dražby. To, že ich mali sľúbené znamenalo, ako keby ich fyzicky mali. Sľúbené ich mali od známeho, ktorého svedok nechcel konkretizovať. Exekútor zapečatil všetky vstupné dvere do haly a odvtedy do nej prístup nemali. Bolo im povedané, že tam môžu ísť s povereným pracovníkom exekútora. Kľúče od haly mal svedok aj po jej zapečatení. V čase keď došlo k zapečateniu haly, nevyrábali, mali technickú odstavku, bolo potrebné zabezpečiť odsávanie plynu. Exekútora o možnosť pokračovať vo výrobe nežiadali, ani o prístup do haly. Pracovník exekútorského úradu ich informoval, že došlo k porušeniu pečatí, z objektu firmy bol vtedy odcudzený počítač s kompletnou ekonomikou v počítačovej forme aj v písomnej forme. Podali trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a, nevie ako vec dopadla. V deň keď bola vykonaná dražba, stretli sa s exekútorom v V. (svedok a K.. Š.), vtedy im povedal, že bol udelený príklep. Pred stretnutím exekútorovi volali, pretože si v ten deň prevzali poštu, v ktorej bolo oznámenie o dražbe. Predtým sa s exekútorom stretol aj v prítomnosti K.. Š., a to v súvislosti s exekúciou, nepamätá si, čo bolo vtedy povedané. Ohľadne linky svedok uviedol, že táto síce tvorí jeden funkčný celok, ale jednotlivé časti sa dajú oddeliť, nie sú pevne spojené. Pre toho, kto má záujem na linke vyrábať, má zmysel iba vcelku. V prípade, že by bola v dražbe predaná iba linka (sušička), dal by sa tento diel jednoducho zohnať, čím by mohla výroba pokračovať. Svedok spolupracoval aj pri výpočte ušlého zisku, pričom do úvahy bral spodnú hranicu produkčnej kapacity lisu.

12. Zo spisu súdneho exekútora R.. R. Š. sp. zn. EX 29/04 (príslušné doklady z neho sú súčasťou pripojeného trestného spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/115/2005) súd zistil, že na Exekútorový úrad súdneho exekútora R.. R. Š. bol dňa 12.3.2004 doručený návrh oprávneného JUDr. Jaroslava Oravcová, správca konkurznej podstaty Nový Domov Holding, a.s., Drevárska 2, Spišská Nová Ves na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 81.061 Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bol platobný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 7Rob/190/2003-10 zo dňa 18.12.2003, právoplatný a vykonateľný dňom 8.1.2004. Príslušenstvo uplatnenej sumy tvorili úroky z omeškania z istiny vo výške 15,5 % ročne od 25.4.2003 do zaplatenia, trovy súdneho konania 4.050 Sk, poplatok z návrhu 500 Sk, poplatok za overenie exekučného titulu 40 Sk a trovy exekúcie určené súdnym exekútorom. Na základe tohto návrhu bolo Okresným súdom Stará Ľubovňa na 23.3.2004 vydané poverenie pre súdneho exekútora R.. R. Š. (žalovaného) na vykonanie exekúcie voči povinnému Briker Wood s.r.o., Budovateľská 20, Stará Ľubovňa, IČO: 36 478 211 (žalobca). Dňa 31.3.2004 vydal v danej veci súdny exekútor Upovedomenie o začatí exekúcie, v ktorom oznámil začatie exekučného konania dňom 12.3.2004, v ktorom popri označení oprávneného, povinného, exekučného titulu a vymáhanej pohľadávky určil aj výšku predbežných trov exekúcie na 43.538,40 Sk a uviedol možné spôsoby vykonania exekúcie, vrátane exekúcie predajom hnuťelných vecí. Zároveň vyzval povinného na neodkladné uspokojenie pohľadávky oprávneného s príslušenstvom, trov exekúcie s tým, že inak vydá príkaz na vykonanie exekúcie a exekúciu vykoná niektorým z uvedených spôsobov. Upovedomenie o začatí exekúcie s označením spôsobu vykonania exekúcie bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 6.4.2004. Spolu s Upovedomením o začatí exekúcie bola v rovnaký deň povinnému doručená aj Výzva na vyhlásenie o majetku povinného s výzvou na dobrovoľné zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom a trov exekúcie, a to v lehote 7 dní od jej doručenia.

13. Dňa 6.4.2004 vykonal poverený pracovník exekútorského úradu súpis hnuťelných vecí (položky 1 - 20). Pri vykonaní súpisu povinný nebol zastúpený, avšak súpis mu bol doručený v písomnej forme v deň jeho spísania, t.j. 6.4.2004 do vlastných rúk. Všetky písomnosti za povinného preberal konateľ K.. R. Š.. Ocenenie spísaných hnuťelných vecí súdny exekútor zabezpečil prostredníctvom znaleckej organizácie v odbore podnikové hospodárstvo, odvetví oceňovanie a hodnotenie podnikov, Cína - centrum, spol. s.r.o. so sídlom v Piešťanoch objednávkou zo dňa 8.4.2004. Na základe znaleckého posudku tejto znaleckej organizácie č. 9/2004 vypracovaného dňa 26.4.2004 bola stanovená všeobecná hodnota (ďalej aj ako „VŠH“) strojov a strojových zariadení nachádzajúcich sa v súpise hnuťelných vecí (8 ks položiek). Konkrétne VŠH linky na výrobu drevených brikiet (bez lisov) bola stanovená na 120.041 Sk, VŠH oboch lisov na výrobu drevených brikiet 8-hranných s dierou bola stanovená na 149.121 Sk u každého z nich a VŠH lisu na výrobu drevených brikiet s dierou, priemer 90 mm bola stanovená na 109.961 Sk. VŠH ostatných ohodnocovaných položiek bola 1.041 Sk, 1.482 Sk, 1.949 Sk a 2.707 Sk.

14. Dňa 22.4.2004 súdny exekútor vydal Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom hnuťelných vecí, ako aj Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, oba na uspokojenie pohľadávky oprávneného s príslušenstvom a predbežných trov exekúcie 43.538,40 Eur, t. j. spolu k 22.4.2004 predbežne na sumu 141.719,40 Eur.

15. Dňa 27.4.2004 súdny exekútor vydal Oznámenie o verejnej dražbe - predaji hnuťelných vecí formou verejnej dražby, s predmetom dražby 8 ks: 1. linka na výrobu drevených brikiet bez lisov, 2. zvärací usmerňovač, 3. váha, váživosť do 200 kg, 4. paletový vozík, 5. pracovný stôl kovový 2m x 1m, 6. lis na výrobu brikiet s dierou, priemer 90 mm, 7. lis na výrobu brikiet 8 - hran, 8. lis na výrobu brikiet 8 - hran, vo vlastníctve povinného. Vyzývacia cena bola stanovená na základe ZP č. 9/2004 vypracovaného znaleckou organizáciou Cína - centrum, s.r.o.. Dátum 1. kola konania dražby bol určený na 3.5.2004 o 7.30 hod. v kancelárii exekútorského úradu s tým, že dražba vecí v daný deň nepredaných pokračuje každý nasledujúci deň v čase od 9.00 do 15.00 hod. až do vyhlásenia opätovnej dražby. Oznámenie bolo na úradnej tabuli exekútorského úradu vyvesené dňa 27.4.2004 a poštou doručované oprávnenému a povinnému. Dňa 29.4.2004 vydal súdny exekútor Upovedomenie o výške určenej ceny spísaných vecí v zápisnici o súpise zo dňa 6.4.2004. Oznámenie o verejnej dražbe aj Upovedomenie o výške určenej ceny spísaných vecí boli povinnému doručované súčasne, doporučene. Podľa údajov na doručenke si ich povinný prevzal dňa 4.5.2004.

16. Podľa úradného záznamu vyhotoveného pracovníkom exekútora dňa 29.4.2004, mu bolo dňa 29.4.2004 telefonicky hlásené porušenie úradných pečatí na objekte haly prenajatej povinnému. Pri

následnom preverení bolo zistené porušenie pečatí, ako aj to, že nechýbajú žiadne zo spísaných vecí. Hala bola znovu zatvorená, uzamknutá a zapečatená. Podľa úradného záznamu vyhotoveného súdnym exekútorom dňa 5.5.2004, mu bolo dňa 5.5.2004 telefonicky hlásené strhnutie pečatí na hale, v ktorej má uložené veci povinný. Pri následnom preverení bolo strhnutie pečatí potvrdené a to tak, akoby niekto, kto má kľúče, v objekte bol. Pri kontrole stavu objektu nechýbalo nič zo spísaných vecí. Objekt bol následne riadne uzatvorený a zapečatený.

17. Podľa Zápisnice o dražbe hnuiteľných vecí zo dňa 4.5.2004 predmety dražby uvedené v Oznámení o verejnej dražbe pod poradovým číslom 1., 7. a 8., ktoré tvoria jeden technologický celok funkčne previazanej kompletnej linky na výrobu drevených brikiet, vydražil dňa 4.5.2004 za vyvolávacie ceny (t.j. spolu za 418.283 Sk) záujemca K.. H.E. Y., ktorý bol jediným záujemcom (dražiteľom).

18. Dňa 10.5.2004 podal povinný na pošte podanie adresované súdnemu exekútorovi, v ktorom namietal proti cene spísaných vecí, ako aj proti predbežným trovám exekúcie a nedoručeniu znaleckého posudku na cenu spísaných vecí. O predmetnom podaní povinného rozhodol príslušný exekučný súd, Okresný súd v Starej Ľubovi uznesením č.k. 3Er 30/04-58 zo dňa 27.7.2004, právoplatným 27.8.2004 tak, že zamietol námietky povinného proti výške spísaných vecí a proti predbežným trovám exekúcie. Exekučný súd zároveň zastavil exekúciu v časti prevyšujúcu výšku vymáhanej istiny s príslušenstvom a trovami exekúcie.

19. Dňa 19.5.2004 bolo exekútorškému úradu doručené podanie povinného (podpísané konateľom K.. R. Š.), ktorým na základe zmluvy medzi povinným a firmou Interro dokladá, že lisy Pini Kay na 8-hranné brikyety sú majetkom firmy Interro a nemôžu byť súčasťou exekúcie. Prílohou podania bola zmluva medzi povinným a firmou Interro vypracovaná v nemeckom jazyku.

20. Dňa 9.8.2004 vydal súdny exekútor Upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, podľa ktorého sa predbežné trovy exekúcie v sume 43.538,40 Sk zvýšili o 34.118,60 Sk. Podľa upovedomenia o stave exekučného konania zo dňa 17.9.2004 bola dražbou hnuiteľných vecí vymožená celá pohľadávka s príslušenstvom a trovami exekúcie. V prospech oprávneného bola spolu vymožená suma 101.451,20 Sk, skutočné trovy exekúcie boli v sume 76.858,20 Sk. Pohľadávka oprávneného a trovy exekúcie tak predstavovali spolu 178.309,40 Sk. Exekučné konanie sa skončilo dňa 24.9.2004 vymožením pohľadávky s príslušenstvom a trov exekúcie.

21. Z trestného spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/115/2005 bolo zistené, že išlo o trestné konanie vedené voči obžalovanému R.. R. Š. pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súvislosti s exekučným konaním vedeným proti povinnému Brikera Wood s.r.o. (žalobcovi) pod sp. zn. Ex 29/04. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/115/2005 zo dňa 9.6.2008, právoplatným 25.2.2009 (v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu) oslobodený spod obžaloby pre skutok, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako súdny exekútor v rozpore s ustanoveniami § 61b a 126 ods. 1 Exekučného poriadku odpredal nad rámec pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie hnuiteľné veci za 418.289 Sk, hoci na uspokojenie pohľadávky oprávneného a trov exekúcie postačovala suma 178.309,40 Eur, čím pre Interro, od ktorej mala firma Brikera Wood s.r.o. veci iba v prenájme spôsobil škodu najmenej 149.121 Sk. Dôvodom oslobodenia spod obžaloby bol zákonný dôvod, že skutok, ktorý sa stal, nie je trestným činom. Trestný súd v odôvodnení oslobodzujúceho rozhodnutia konštatuje, že exekútor pochybil, keď vykonal exekúciu nad rámec vymáhanej pohľadávky, ako aj tým, že oznámenie termínu dražby a upovedomenie o výške určenej ceny spísaných vecí nebolo povinnému oznámené ešte pred termínom samotnej dražby, avšak v konaní nebolo preukázané, že by súdny exekútor uvedené pochybenia pri výkone exekúcie vykonal v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

22. Z odôvodnenia trestného rozsudku, ako aj z obsahu trestného spisu tiež vyplynulo, že konateľ spoločnosti K.. R. Š. mal vlastníctvo lisov namietat iba u exekútora osobne a iba ústne, čo exekútor poprel. Vydražiteľ vecí v dražbe K.. Y. vypovedal, že nebol exekútorom nijako ovplyvňovaný. Vylúčenia vecí z exekúcie (aj dvoch vydražených lisov) sa domáhala až spoločnosť Interro, a to žalobou zo dňa 31.5.2004 podanou na Okresom súde Stará Ľubovňa, ktorej bolo vyhovené a rozsudkom súdu zo dňa 23.5.2005 boli tieto veci z exekúcie vylúčené. Následne došlo medzi spoločnosťou Interro a vydražiteľom

vecí K.. Y. k dohode o urovnaní (dňa 1.12.2006), ktorou sa vydražiteľ zaviazal vydať 2 kusy briketovacích lisov spoločnosti Interro a tá sa mu zaviazala zaplatiť sumu 350.000 Sk.

23. Konateľ spoločnosti žalobcu K.. R. Š. v procesnom postavení svedka - poškodeného, vo svojej výpovedi na OR PZ v L. W. U. dňa 11.6.2004 uviedol, že spoločnosť Briker Wood, s.r.o. mala v období rokov 2002 - 2004 v nájme prevádzkové priestory na Drevárskej ulici č. 2 v Spišskej Novej Vsi, ktoré slúžili na výrobu brikiet. Išlo o priestory v priemyselnom parku bývalého závodu Nový Domov. Medzi spoločnosťou a bývalým Novým Domovom došlo k sporu, predmetom ktorého bola suma 81.061 Sk, ktorú spoločnosť neuznávala z dôvodu práv spoločnosti týkajúcich sa elektroinštalácie výrobných priestorov. O pohľadávke však rozhodol súd a táto bola potom predmetom exekúcie, ktorú viedol R.. R. Š.. V rámci exekúcie bol dňa 6.4.2004 exekútorom vykonaný súpis majetku spoločnosti, pri ktorom konateľ osobne nebol, ale jeho vykonanie umožnil. V deň vykonania súpisu išiel na exekútorový úrad, kde si prevzal tak upovedomenie o začatí exekúcie, ako aj súpis hnuiteľného majetku jeho spoločnosti nachádzajúceho sa v priestoroch spoločnosti. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie námietky nepodal. Nepozdával sa mu však súpis spísaných vecí, v ktorom boli aj tri lisy na výrobu brikiet, pričom dva z nich (na výrobu osemhranných brikiet s dierou) boli zaradené priamo do výroby a ich vydražením by tak došlo k ohrozeniu chodu spoločnosti. Tieto dva lisy neboli ani majetkom spoločnosti, ale majetkom firmy Interro. Na túto skutočnosť súdneho exekútora upozornil, pričom zmluvu, ktorá to preukazuje, mu doručil až neskôr dňa 17.5.2004, po dražbe. Hodnota vecí v súpise bola niekoľkonásobne vyššia ako samotná pohľadávka. Aj samotné ohodnotenie bolo podľa neho zlé, hodnota lisov bola podhodnotená. Spoločnosť nemala v majetku iné veci, ktoré by mohli byť v exekúcii vydražené, a ktorých dražba by chod firmy neohrozila. Upovedomenie o dražbe im bolo exekútorom zaslané 30.4.2004 a vyzdvihli si ho dňa 4.5.2004, teda po tom, čo už bola dražba vykonaná. Exekútor im tým zabránil vyplatiť vymáhanú pohľadávku v hotovosti, nakoľko v tom čase už mali dostatok finančných prostriedkov v hotovosti na jej vyplatenie.

24. V doplnení svojej výpovede v trestnom konaní dňa 26.11.2004 štatutárny zástupca žalobcu uviedol, že lisy na výrobu brikiet boli vedené v odpisovom pláne spoločnosti pod položkami 201015 a 201016 a údaje z tohto odpisového plánu boli pojaté aj do daňového priznania spoločnosti. Tieto položky boli v odpisovom pláne vedené omylom, chybou účtovníčky. Pokiaľ ide o faktúry o nákupných cenách strojov a zariadení, tieto nie je možné predložiť, nakoľko počas exekúcie došlo k ich strate resp. odcudzeniu. Doklady teda spoločnosť nemá. Ďalej uviedol, že začiatkom roku 2004 im ich dodávateľ pilín, spoločnosť Pilvud, s.r.o. odmietla piliny (suroviny na výrobu brikiet) dodávať. Nakoľko náhradného dodávateľa pilín nemali, bola výroba koncom marca 2004 pozastavená, resp. obmedzená podľa toho, koľko pilín sa im podarilo zabezpečiť. Keďže správkyňa videla, že skončili s plynulou výrobou brikiet, dala ich do exekúcie. Z dôvodu, že vyrábali iba sporadicky, nemali dostatok prostriedkov na úhradu dlžoby, ktoré bola predmetom exekúcie.

25. Štatutárny zástupca žalobcu vo svojej výpovedi v trestnom konaní dňa 3.2.20105 uviedol, že hodnota každého z dvoch lisov bola cez 2.000.000 Sk, ale na colnici v Poprade uviedol ich hodnotu v sumách 4.500 Eur a 5.000 Eur z dôvodu, že nemal faktúry ani dodacie listy. K dispozícii mal iba predfaktúry na tieto sumy, preto aj colnici deklaroval sumy 4.500 a 5.000 Eur.

26. Vo vzťahu k vzniknutej škode a jej náhrade, konateľ žalovaného v rámci trestného konania dňa 11.6.2004 uviedol, že spoločnosti bola konaním súdneho exekútora spôsobená priama škoda na hnuiteľných veciach vo výške cca. 5.000.000 Sk, ku ktorej náhrade sa ako poškodený pripája, pričom jej výšku neskôr upresní. Podaním doručeným konajúcemu trestnému súdu dňa 4.5.2007 žalobca ako poškodený v trestnom konaní upravil výšku nároku na náhradu škody na sumu 20.923.828,20 Sk, z čoho 529.594 Sk predstavuje škodu na majetku spoločnosti v čase konania dražby, suma 124.000 Sk škodu na inom odcudzenom majetku spoločnosti, suma 15.204.234,20 Sk objem výroby spoločnosti výlučne pri zohľadnení produkcie pre spoločnosť Interro za obdobie od 3.5.2004 do 30.4.2007 a suma 5.000.000 Sk predstavuje nemajetkovú ujmu spoločnosti.

27. Znaleckým posudkom č. 17/2004 znalca K.. R. L. vypracovaného na účely trestného konania bola stanovená všeobecná hodnota súboru strojov a zariadení ku dňu 3.5.2004 (termín 1. kola dražby) na 6.470.887 Sk s DPH, z toho napr. u briketovacích lisov Piny kay 8 hranných na 2.983.085,70 Sk (64.791,27 Eur) a na 1.844.430,50 Sk (36.720 Eur).

28. Znalecký posudok č. 307/2004 Ústavu súdneho inžinierstva Žilina vypracovaný na účely trestného konania vo svojom závere konštatoval chyby v znaleckom posudku č. 9/2004 aj v znaleckom posudku č. 17/2004, ktoré mali za následok v prvom prípade zníženie a v druhom prípade zvýšenie vypočítanej všeobecnej hodnoty strojov. Znalecký posudok č. 307/2004 objektivizoval VŠH všetkých ohodnocovaných zložiek ku dňu 3.5.2004 na 2.744.212,60 Sk s DPH, z toho napríklad VŠH briketovacích lisov Pini a Kay bola stanovená na sumu 985.154,60 Sk s DPH u každého z nich.

29. Podľa prekladu Kooperačnej zmluvy zaslanej dňa 20.10.2003 žalobcovi firmou Interro a následne podpísanou konateľom žalobcu, sa táto týka dodávky drevených brikiet 8 hranných, rezaných, dodávaných v 10 kg baleniach v množstve 1.350 ton ročne s opciou na vyššie množstvo. Platnosť zmluvy určená na 2 roky do 2005, konkrétny dátum vybodkovaný, nevyplnený. Začiatok dodávky by sa stanovil po dodávke briketovacieho lisu. Ceny za 10 kg. zviazané 70 Eur/tona v lete a 80 Eur/tona v zime. Firma žalobcu kupuje od firmy Interro 1 kus briketovací lis FG 600 za cenu 57.254,40 Eur (cena prečiarknutá, rukou dopísaný text „cena zmenená dňa 31.5. nečitateľné“). Dodané zariadenia ostávajú vo vlastníctve firmy Interro - nečitateľné - úplného zaplataenia. Doba prenájmu 24 mesiacov, výška mesačných splátok 2.385,60 Eur sa zúčtuje z fakturovaných dodávok výrobkov firme Interro. Na základe nových okolností, pretože výrobné množstvo sa zdvojnásobí, je pre strany zmluvy platná kalkulácia: platnosť 24 mesiacov s opciou predĺženia, celkový nezaplatený obnos 126.763,20 Eur = 24 mesiacov = 5.281,80 Eur/mesačná splátka. Začiatok december 2003, koniec 3.11.2005. Celkové množstvo 3072 ton/rok = 64 ton/týždeň. Celkové množstvo nákladných áut cca 140/rok = min. 3 nákladné autá/týždeň. Začiatok dodávok aby sa stanovil po dodávke lisu, nesmie trvať dlhšie ako 14 dní po dodávke. Platba sa uskutoční vo forme drevených brikiet 8 hranných.

30. Podľa Oznámenia colného úradu v Poprade zo dňa 22.7.2004, podal žalobca dňa 14.6.2003 colné vyhlásenie, v ktorom navrhol prepustiť do colného režimu voľný obeh tovar: snekový lis na lisovanie brikiet FG 600 so zahraničnou cenou 5.000 Eur, colná hodnota 205.870 Sk. Tovar bol prepustený do navrhovaného režimu 14.6.2003 a získal colný status slovenského tovaru. Dňa 11.11.2003 podal žalobca colné vyhlásenie, v ktorom navrhol prepustiť do colného režimu voľný obeh tovar: snekový lis na lisovanie brikiet FG 600 so zahraničnou cenou 4.500 Eur, colná hodnota 185.976 Sk. Tovar bol prepustený do navrhovaného režimu 11.11.2003 a získal colný status slovenského tovaru.

31. Podľa Oznámenia colného úradu v Poprade zo dňa 20.8.2004, bol do režimu vývoz pre príjemcu Interro Handelsgesellschaft m.b.h., Rakúsko na základe písomných colných vyhlásení žalobcu prepustený tovar - brikety s hmotnosťou 22.000 kg, a to dňa 22.9.2003, 28.9.2003, 30.9.2003, 14.10.2003, 26.10.2003, 6.11.2003, 18.11.2003, 23.11.2003, 23.11.2003, 4.2.2004, 6.2.2004 - 2x, 23.2.2004, 8.3.2004 a 11.3.2004.

32. Podľa zmluvy č. 02/2003 o prenájme nebytových priestorov mal žalobca v nájme nebytové priestory nachádzajúce sa v k. ú. L. W.Á. U. zapísané na LV č. X, a to pozemok parc. č. 3270, zastavaná plocha o výmere 635 m² a stavbu - technický sklad na pozemku parc. č. 3270 o výmere 635 m², od prenajímateľa BIC Spišská Nová Ves, s.r.o. Nájomná zmluva bola podpísaná dňa 1.1.2003 ako zmluva na dobu neurčitú s možnosťou výpovede z dôvodov v nej dohodnutých. Platenie nájomného v dohodnutej výške bude nájomcovi fakturované zálohovou faktúrou vopred do 15.1.2003 a zvyšok polročne (za prvý polrok) a štvrtročne. Splatnosť nájomného je do 14 dní od vystavenia faktúr. Omeškanie s platením faktúr, ktoré presiahne 30 dní je hrubým porušením zmluvy a je výpovedným dôvodom s výpovednou lehotou 1 mesiac. Stavebné úpravy prenajatých priestorov je v zmysle zmluvy možné robiť iba s písomným súhlasom prenajímateľa.

33. Podľa návrhu prenajímateľa uvedených nebytových priestorov na vydanie platobného rozkazu zo dňa 5.4.2004, tento žalobcovi ako nájomcovi na základe predmetnej nájomnej zmluvy vystavil 5 faktúr. Prvú na 5.000 Sk splatnú 24.1.2003 žalobca uhradil až 30.12.2003. Druhú na 89.392 Sk splatnú 28.7.2003 žalobca uhradil tiež 30.12.2003. Tretiu na 47.196 Sk splatnú 23.9.2003 čiastočne uhradil 30.12.2003 a vo zvyšku 1.588 Sk neuhradil vôbec. Štvrtú na 47.196 Sk splatnú 25.12.2003 a piatu na 74.970 Sk splatnú 5.4.2004 žalobca neuhradil vôbec, a to napriek viacerým urgenciám. Neuhradená tak ostala suma 123.754 Sk.

34. Z oznámenia Daňového Úradu Prešov zo dňa 16.10.2013 vyplynulo, že žalobca podal daňové priznanie k dani z príjmov za rok 2003, podľa ktorého za zdaňovacie obdobie od 1.1.2003 do 31.12.2003

žalobca dosiahol daňovú stratu vo výške 868.692 Sk. Daňové priznanie za rok 2004 žalobca nepodal. Ohľadne daňovej straty žalobca v konaní uviedol, že mal vysoké vstupné náklady, keďže sa firma iba rozbiehala. Žalovaný poukázal na výšku straty, spochybnil investície žalobcu, ktorý sám uviedol, že stroje mal iba v nájme a poukázal na to, že investície sa odpisujú postupne.

35. Podľa oznámenia spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a.s. zo dňa 4.11.2013 táto dodávala žalobcovi na základe zmluvy zemný plyn do odberného miesta - výrobná prevádzka, Drevárska 2, Spišská Nová Ves od 1.1.2003. Za účtovné obdobie od januára do júna 2004 žalobca odobral a za cenu zemného plynu nezaplatil sumu 238.547,36 Sk. Neurobil tak ani ku dňu podania oznámenia a preto je uvedená suma vymáhaná cestou exekútora. Dňa 30.6.2004 bola dodávka plynu do uvedeného odberného miesta prerušená.

36. Podľa informácií poskytnutými dňa 23.10.2013 spoločnosťou Východoslovenská energetika a.s., došlo u žalobcu na odbernom mieste Spišská Nová Ves, Drevárska 2 z dôvodu neuhradených faktúr k prerušeniu dodávky elektriny od 2.7.2003 do 9.7.2003, od 14.11.2013 do 17.12.2013 a dňa 16.3.2004 došlo k odpojeniu odberného miesta od dodávky (poznámka súdu: v správe sú zrejme nesprávne namiesto rokov 2003 a 2004 uvádzané roky 2013 a 2014). Prílohou správy je zoznam faktúr a úhrad žalobcu za obdobie rokov 2003 a 2004 (č.l. 144 spisu), podľa ktorého žalobca napríklad neuhradil sumu 71.139,16 Sk splatnú 19.2.2004, sumu 60.822,35 Sk splatnú 18.3.2004 či sumu 49.197,02 Sk splatnú dňa 20.4.2004.

37. Podľa správy spoločnosti Pilvud s.r.o. zo dňa 24.1.2005 zaslanej v rámci trestného konania, spoločnosť nemala so spoločnosťou Brikera Wood, s.r.o. v roku 2004 uzatvorenú zmluvu z dôvodu nedostatočného množstva pilín.

38. Podľa § 2, 3 a 5 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase činnosti súdneho exekútora, z ktorej mala škoda vzniknúť (ďalej iba ako „Exekučný poriadok“), exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (ďalej len ako „exekučná činnosť“). Exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní. V súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa.

39. Podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanci v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. súdny exekútor v prípade, že osobitný zákon neustanovuje inak, zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Exekútor sa zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať.

40. Podľa § 61b Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie; to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva predajom hnutelnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľnosti a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

41. Podľa § 125 ods. 2 Exekučného poriadku, exekútor oznámi termín dražby povinnému, oprávnenému a spoluvlastníkovi veci. Termín dražby, súpis vecí a miesto konania dražby uverejní exekútor na úradnej tabuli exekútorskeho úradu. Exekútor môže termín dražby, zoznam dražených vecí a miesto konania dražby oznámiť aj v tlači s celomiestnou pôsobnosťou.

42. Predmetom konania bol nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej mu činnosťou súdneho exekútora v zmysle zodpovednosti exekútora za škodu podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku.

43. Zodpovednosť exekútora za škodu spôsobenú ním alebo jeho zamestnancami v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti podľa Exekučného poriadku je zákonom upravená ako objektívna zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Exekútor sa zbaví zodpovednosti ak preukáže, že škode

nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho možno požadovať. Zákonnými predpokladmi zodpovednosti súdneho exekútora je kumulatívne splnenie troch podmienok: 1. výkon exekučnej činnosti (činnosť súvisiaca s výkonom exekúcie), 2. vznik škody a 3. príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a výkonom exekučnej činnosti. Predpoklady vzniku zodpovednosti musí preukázať poškodený (žalobca).

44. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, s ktorou sa žalobca nestotožnil. Súd preto prioritne posudzoval, či táto námietka bola uplatnená v konaní dôvodne.

45. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škody vznikla (§ 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Pri práve na náhradu škody je teda stanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna 2 ročná a objektívna 3 ročná (desať ročná objektívna premlčacia doba v danom prípade vzhľadom na nedostatok úmyselného konania konštatovaný v oslobodzujúcom trestnom rozsudku neprichádzal do úvahy). Ich začiatok je stanovený samostatne, objektívna plynie od škodovej udalosti, subjektívna odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Obe premlčacie doby sú od seba nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca a ak sa skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Pojem „dozvie sa o škode“ vyjadruje vedomosť o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená a tiež o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyjadriť - vyčíslieť v peniazoch tak, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde. Nie je pritom potrebné poznať presný rozsah (výšku) škody. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, keď dostal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá.

46. V danom prípade žalobca odvodzuje uplatnenú majetkovú škodu od skutočnosti, že nebol exekútorom včas informovaný o termíne dražby. Ak by informovaný bol, bol by vymáhanú sumu zaplatil a k dražbe, teda ani ku škode by nedošlo. Okamih, s ktorým žalobca spája vznik škody je teda dražba (predaj hnuteľných vecí v rámci exekúcie), ktorá sa uskutočnila dňa 4.5.2004, a o ktorej sa žalobca preukázateľne dozvedel v rovnaký deň, avšak až po jej vykonaní. Dňom dražby je tak daný začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, kedy žalobca mal takú vedomosť o škode, ktorá mu mala vzniknúť, v dôsledku ktorej si mohol nárok na súde uplatniť. Zároveň mal aj vedomosť o súdnom exekútorovi, ktorý dražbu vykonal, teda o tom, kto mu mal škodu spôsobiť. K uplynutiu subjektívnej premlčacej doby teda došlo dňom 5.5.2006. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby treba považovať deň, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, čo je v danom prípade rovnako deň vykonania dražby 4.5.2004.

47. Žalobca si nárok na náhradu škody proti žalovanému prvýkrát uplatnil v rámci trestného konania dňa 11.6.2004 (5 týždňov po vykonaní dražby), kedy si výslovne uplatnil iba nárok titulom priamej škody na hnuteľných veciach vo výške 5.000.000 Sk. Neskôr v priebehu trestného konania, konkrétne dňa 4.5.2007 (deň pred uplynutím objektívnej premlčacej doby) žalobca upravil výšku nároku na náhradu škody na majetku spoločnosti na sumu 653.594 Sk (z čoho 124.000 Sk je škoda na inom odcudzenom majetku spoločnosti). Zároveň si uplatnil škodu titulom ušlého zisku vo výške 15.204.234,20 Sk za obdobie od 3.5.2004 do 30.4.2007 a tiež nemajetkovú ujmu vo výške 5.000.000 Sk, ktoré dovedy v rámci trestného konania neuplatnil a rovnako ich neuplatnil ani žalobou v civilnom konaní.

48. Pre posúdenie námietky premlčania v danom prípade, vzhľadom na uplatnenie viacerých nárokov v rámci náhrady škody, je potrebné vychádzať aj z definície pojmu škoda. Škodou je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá sa prejavuje buď ako skutočná škoda alebo ako ušlý zisk. Obe tieto formy škody sú v zásade rovnocenné a existencia jednej z nich nie je podmienkou vzniku a uplatnenia druhej formy. Nárok na náhradu skutočnej škody a nárok na náhradu ušlého zisku sú teda dva samostatné, na sebe nezávislé nároky, ktoré môžu vzniknúť z rovnakej udalosti, a to tak samostatne, ako aj oba súčasne.

49. Uplatnením nároku na náhradu škody žalobcom v trestnom konaní dňa 11.6.2004 došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby (§ 112 Občianskeho zákonníka). Uvedený dôsledok vzhľadom na vyššie uvedené (bod. 47 a 48. odôvodnenia rozsudku) nastal iba vo vzťahu ku skutočnej škode, avšak nenastal vo vzťahu k ušlému zisku, ktorý žalobca prvýkrát uplatnil dňa 4.5.2007. Nárok na náhradu ušlého zisku

žalobca síce uplatnil v rámci objektívnej premlčacej doby, ale až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 5.6.2006. Nárok na náhradu ušlého zisku, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatnil vo výške 792.340,98 Eur = 23.870.064,36 Sk preto súd vyhodnotil ako premlčaný a ako taký ho žalobcovi nepriznal (v danej časti žalobu z dôvodu premlčania zamietol).

50. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právny názor vyslovený odvolacím súdom, a síce, že nemožno akceptovať námietku žalobcu, že celý svoj nárok na náhradu škody si uplatnil v trestnom konaní dňa 11.6.2004 a dňa 4.5.2007 v trestnom konaní len upresnil už ním uplatnený nárok. Odvolací súd poukázal na to, že súd v adhéznom konaní rozhoduje o náhrade škody iba v prípade, ak si poškodený nárok na náhradu škody riadne a včas v rámci trestného konania uplatnil. To znamená, že súd nerozhoduje o tejto otázke z vlastnej iniciatívy, z úradnej moci, bez návrhu oprávnenej osoby (R II/1962, R II/1967, R 5/1968). Poškodený musí uplatniť nárok na náhradu škody takou formou, z ktorej je takéto uplatnenie zrejmé a zároveň musí požiadať, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom. Trestný poriadok v § 46 ods. 3 výslovne upravuje, že poškodený musí uplatniť nárok na náhradu škody najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Ďalšou podmienkou na rozhodnutie o nároku poškodeného v adhéznom konaní je označenie dôvodu, na základe ktorého si poškodený uplatňuje náhradu škody. Zároveň § 46 ods. 3 Trestného poriadku vyžaduje, aby poškodený uviedol výšku uplatneného nároku na náhradu škody. Iba takéto riadne uplatnenie škody v adhéznom konaní môže mať za následok spočívanie premlčacej lehoty. S uvedeným názorom sa súd plne stotožňuje.

51. Žalobca v konaní argumentoval, že o tom, kto za škodu zodpovedá, sa objektívne dozvedel až z trestného rozsudku právoplatného dňa 22.5.2009. S uvedenou argumentáciou sa súd nestotožnil, nakoľko žalobca si mohol urobiť úsudok o tom, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá už v deň vykonania dražby, ktorý je zhodný s dňom jeho vedomosti o jej vykonaní. Dátum právoplatnosti rozhodnutia v trestnom konaní s vedomosťou poškodeného o škode a škodcovi priamo nesúvisí. Ako nedôvodné súd posúdil aj tvrdenie žalobcu, že ušlý zisk za obdobie dvoch rokov pred podaním žaloby na súd nemôže byť premlčaný. Žalobca si totiž uplatňuje ušlý zisk ako zisk pri výlučnej produkcii pre spoločnosť Interro, ktorej výlučne mal brikety na základe kooperačnej zmluvy dodávať. Dokazovaním mal súd preukázať, že táto zmluva bola uzatvorená v roku 2003 a žalobca mal v čase začatia exekúcie výrobu pozastavenú a do vykonania dražby ju neobnovil (ani potom). Všetky okolnosti podstatné pre vyčíslenie ušlého zisku tak museli byť žalobcovi známe už v čase začatia plynutia premlčacích dôb (4.5.2004), plynutím času sa nemenili, ani nevznikali nové, preto žalobca mohol ušlý zisk vyčísliť a teda aj uplatniť ihneď po vykonaní dražby.

52. Súd pre úplnosť dodáva, že aj v prípade nepremlčania uplatneného nároku na ušlý zisk, by tento žalobcovi nemohol byť priznaný z dôvodu jeho nepreukázania žalobcom. Ušlý zisk sa vymedzuje ako rozdiel medzi tým, čo by poškodený pri normálnom behu veci dosiahol a tým, čo dosiahol v skutočnosti. Dôkaz o ušlom zisku musí byť jednoznačný, nemôže vychádzať iba zo špekulatívnej úvahy. Žalobca spôsob výpočtu ušlého zisku ničím nepreukázal, naopak dokazovaním bolo preukázané, že žalobca v oblasti výroby brikiet podnikal od roku 2003 (výpoveď K.. A.). V daňovom priznaní za rok 2003 vykázal stratu. Podľa kooperačnej zmluvy mal žalobca od decembra 2003 spoločnosti Interro dodávať minimálne 64 ton brikiet týždenne, čo sa rovná trom nákladným autám týždenne. Od začiatku roku 2004 žalobca reálne vyviezol brikety pre spoločnosť Interro iba v dňoch 23.2.2004, 8.3.2004 a 11.3.2004, vždy v množstve 22 ton. Od 11.3.2004 brikety nedodával. V čase vykonania súpisu hnutelných vecí bola výroba prerušená. Od začiatku roku 2004 spoločnosť Pilwood, ktorá pre žalobcu dodávala piliny, tieto odmietla ďalej dodávať, zmluvu so žalobcom na rok 2004 neobnovila. Žalobca nemal náhradného dodávateľa pilín a koncom marca 2004 výrobu pozastavil resp. skončil s plynulou výrobou brikiet (výpoveď konateľa). Dňa 26.12.2003 sa žalobca dostal do omeškania s úhradou nájmu za výrobné priestory v sume 47.196 Sk. Žalobca za obdobie od januára do júna 2004 nezaplatil dodávateľovi zemného plynu do odberného miesta výrobného haly sumu 238.547,36 Sk (7.918,32 Eur). Žalobca mal na odbernom mieste výrobného haly opakovane neuhradené faktúry za dodávky elektriny, v dôsledku čoho došlo na tomto mieste v obdobiach od 2.7.2003 do 9.7.2003 a od 14.11.2003 do 17.12.2003 k prerušeniu dodávky elektriny a dňa 16.3.2004 došlo k odpojeniu odberného miesta od dodávky. V dôsledku všetkých týchto okolností nie je možné považovať žalobcom uplatnený ušlý zisk za reálny a pravdepodobný, nakoľko žalobca mal už v čase začatia exekučného konania (12.3.2004) výrazné finančné problémy, ktoré mali priamy dopad na jeho schopnosť riadne pokračovať v podnikateľskej činnosti. Navyše žalobca napriek zabezpečeniu haly od tejto mal naďalej kľúč a v prípade záujmu mal možnosť vo výrobnom procese pokračovať, ktorú

ale nevyužil. Aj z uvedeného dôvodu (neunesenie dôkazného bremena žalobcom) by bol nárok žalobcu v časti ušlého zisku zamietnutý.

53. Mimo ušlého zisku vo výške 792.340,98 Eur = 23.870.064,36 Sk (ktorý nárok bol prioritne premlčaný a sekundárne nepreukázaný), sa žalobca v predmetnom konaní domáha od žalovaného ako súdneho exekútora aj náhrady škody na majetku žalobcu vo výške 719.594 Sk = 23.886,14 €, ktorá má pozostávať jednak z hodnoty majetku spoločnosti v čase výkonu dražby určenej znaleckým posudkom č. 307/2004 vo výške 2.744.212,60 Sk po odpočítaní hodnoty strojov vo vlastníctve spoločnosti Interro GmbH (ďalej iba ako „Interro“) nezahrnutých v majetku spoločnosti (1.970.309,20 Sk) a po odpočítaní celkovej vymáhanej sumy v exekučnom konaní (178.309,40 Sk), ako aj z hodnoty iného odcudzeného majetku žalobcu počas exekúcie vo výške 124.000 Sk / 2.744.212,60 Sk mínus 1.970.309,20 Sk mínus 178.309,40 Sk plus 124.000 Sk sa rovná 719.594 Sk, t.j. 23.886,14 Eur) a tiež sa domáha aj škody na zabudovaných investíciách (stavebných a technických) vo výške 26.096,39 € = 786.179,85 Sk.

54. Uvedené nároky predstavujú skutočnú škodu (vrátane škody na zabudovaných stavebných a technických investíciách do nehnuteľností prenajímateľa výrobných priestorov, keďže podľa tvrdenia žalobcu išlo o formu preplateného nájomného). Vo vzťahu k týmto nárokom súd vyhodnotil námietku premlčania ako nedôvodnú. Túto škodu si žalobca uplatnil ako poškodený v trestnom konaní dňa 11.6.2004, čo spôsobilo prerušenie plynutia premlčacích dôb až do právoplatného skončenia trestného konania, teda do 25.2.2009. Po skončení trestného konania ich plynutie pokračovalo a keďže civilná žaloba bola na súd podaná dňa 10.9.2010, je zrejmé, že bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

55. V konaní bolo sporné naplnenie základných predpokladov zodpovednosti súdneho exekútora za túto škodu, a to samotný vznik škody, ako aj príčinná súvislosť medzi výkonom exekučnej činnosti a vzniknutou škodou. Dôkazné bremeno ohľadne vzniku škody, ale aj ohľadne jej rozsahu, ako aj dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti medzi výkonom exekučnej činnosti a vzniknutou škodou zaťažovalo žalobcu.

56. Pojem skutočná škoda sa interpretuje ako zmenšenie majetkového stavu poškodeného (R 55/1971), či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného (R 28/2007).

57. O vzťah príčinnej súvislosti medzi výkonom exekučnej činnosti a vzniknutou škodou ide vtedy, ak vyvolanie škody bolo spôsobené činnosťou súvisiacou s výkonom exekúcie, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k výkonu exekučnej činnosti (činnosti súvisiacej s exekúciou), nevznikla by ani škoda. Výkon exekučnej činnosti a vznik škody musia byť v logickom slede, nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku, ktorú je potrebné riešiť vždy v konkrétnych súvislostiach. Základom je test *condicio sine qua non* - úvaha, či by škodlivý následok nastal bez výkonu exekučnej činnosti. Ak by tomu tak nebolo, príčinná súvislosť nie je daná. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti, príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom činnosti. Príčinná súvislosť sa zisťuje medzi konkrétnou ujmou poškodeného (ak vznikla) a konkrétnou činnosťou súvisiacou s exekúciou. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je považovaná náhrada. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí ak je iba sprostredkovaný.

58. Žalobca tvrdil, že súdny exekútor postupoval v rozpore s ustanoveniami § 61b a 125 ods. 2 Exekučného poriadku. V dôsledku tohto postupu exekútora došlo dňa 4.5.2004 k vykonaniu dražby, o ktorej žalobca nebol včas informovaný a preto jej nemohol zabrániť. Žalobca tvrdil, že ak by o dražbe vedel pred jej konaním, bol by vyplatil vymáhanú pohľadávku aj trovy exekúcie.

59. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že žalovaný ako exekútor skutočne postupoval v rámci exekúcie v rozpore s ustanovením § 125 ods. 2 Exekučného poriadku. Žalovaný teda uskutočnil dražbu (predaj hnuťelných vecí) skôr, než bolo Oznámenie o dražbe doručené povinnému (žalobcovi). Zmyslom, pre ktorý zákon ukladá exekútorovi oznámiť termín dražby aj povinnému, je to, aby sa povinný

ako účastník konania o dražbe dozvedel a aby sa jej mohol zúčastniť, aj keď oprávnenie dražiť mu Exekučný poriadok nepriznáva.

60. Žalobca v konaní tvrdil, že ak by mal vedomosť o termíne dražby, bol by pohľadávku s príslušenstvom a trovami exekúcie zaplatil a k dražbe (ani ku škode) by tak vôbec nedošlo. Uvedené tvrdenie žalobcu však vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania vyznieva ako účelové. Žalobca najmä nepreukázal, že v deň konania dražby, prípadne pred týmto dňom disponoval potrebnou finančnou hotovosťou (sumou 178.309,40 Sk). Žalobca sa pritom o začatí exekúcie dozvedel ešte dňa 6.4.2004, kedy sa zároveň dozvedel aj o dražbe ako jednom z možných spôsobov výkonu exekúcie. Týmto dňom bol žalobca tiež vyzvaný na dobrovoľné zaplatenie vymáhanej sumy. Napriek tejto výzve, ako aj vedomosti o exekúcii a nožnej dražbe, žalobca vymáhanú sumu dobrovoľne neuhradil. Konateľ žalobcu a svedok vo svojich výpovediach zhodne uviedli, že konateľ žalobcu nemal peniaze na vyplatenie reálne v hotovosti, mal ich iba sľúbené. Konateľ žalobcu nevedel vysvetliť dôvod, pre ktorý napriek tvrdenému príslubu peňazí a vedomosti o možnej dražbe vymáhanú pohľadávku neuhradil.

61. Z vyjadrenia žalobcu (vyžiadaného a doplneného v zmysle odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu) vyplýva, že skutočnú škodu na majetku vo výške 19.770 € (595.594 Sk) si uplatnil z dôvodu, že ide o dražené veci, ktoré mu neboli exekútorom vrátené. Tieto veci boli zároveň exekútorom podhodnotené. Pri určení rozsahu tejto škody preto žalobca vychádzal z hodnoty majetku spoločnosti v čase výkonu dražby určenej znaleckým posudkom č. 307/2004 v sume 2.744.212,60 Sk, od ktorej odpočítava celkovo vymáhanú sumu v exekučnom konaní (178.309,40 Sk) a tiež odpočítava hodnotu strojov vo vlastníctve spoločnosti Interro (1.970.309,20 Sk).

62. Žalobca tvrdí, že hodnota dražených vecí bola v rámci exekúcie nižšia, než v skutočnosti. Odvoláva sa pritom na posudok vypracovaný v trestnom konaní (č. 307/2004), ktorý určil vyššiu hodnotu ako bola určená v exekučnom konaní. Z vykonaného dokazovania vplynulo, že ocenenie v exekúcii spísaných huteľných vecí súdny exekútor zabezpečil prostredníctvom znaleckej organizácie objednávkou zo dňa 8.4.2004, ktorá vypracovala znalecký posudok č. 9/2004 zo dňa 26.4.2004, v ktorom stanovila všeobecnú hodnotu strojov a strojových zariadení nachádzajúcich sa v súpise (8 položiek). Uvedený postup bol v súlade s Exekučným poriadkom. Odhad ceny strojov tak urobil súdny znalec resp. znalecká organizácia, nešlo o odhad či rozhodnutie súdneho exekútora. Znalecká organizácia je ako právny subjekt nezávislá od súdneho exekútora a nie je ani zamestnancom exekútora. Ocenenie strojov tak v danom prípade nepredstavovalo výkon exekučnej činnosti ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti exekútora. Navyše súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca v minulosti namietal proti výške ceny spísaných vecí, pričom jeho námietky boli exekučným súdom zamietnuté.

63. V súvislosti s vyššie uplatnenou škodou, žalobca si túto neuplatnil vo vzťahu k strojom vo vlastníctve spoločnosti Interro. V zmysle vykonaného dokazovania ide o dva lisy, ktoré boli na predmetnej dražbe vydražené (spolu s linkou) a ktoré boli následným rozhodnutím súdu z exekúcie vylúčené a to práve z dôvodu, že súd mal preukázané, že neboli vlastníctvom žalobcu (povinného), ale spoločnosti Interro. Po tomto rozhodnutí súdu, na základe dohody medzi spoločnosťou Interro a vydražiteľom, sa vydražiteľ zaviazal vydať tieto lisy spoločnosti Interro a tá sa zaviazala zaplatiť vydražiteľovi 350.000 Sk (11.617,87 €). Sám žalobca v colných vyhláseniach zo dňa 14.6.2003 a 11.11.2003 uviedol cenu týchto lisov ako 5.000 € a 4.500 €. Tak cena lisov deklarovaná v colných vyhláseniach, ako aj suma, za ktorú boli tieto vydražiteľom vydané vlastníčkovi, zodpovedá približne všeobecnej hodnote lisov určenej v rámci exekučného konania znaleckým posudkom č. 9/2004 (149.121 Sk u každého z lisov) a nie ich všeobecnej hodnote určenej v znaleckom posudku č. 307/2004 (985.154,60 Sk u každého z lisov), na ktorý poukazoval žalobca. Bez ohľadu na uvedené, odhad ceny, či už urobený znalcom alebo exekútorom, je iba orientačným ukazovateľom, ktorý sa môže meniť podľa trhových pravidiel. Aj s poukazom na uvedené mal súd za to, že žalobca nepreukázal ani ním tvrdené podhodnotenie ostatných strojov a teda ani rozsah z tohto dôvodu uplatnenej škody.

64. Napokon žalobca nepreukázal ani svoje tvrdenie o tom, že veci, ktoré exekútor uviedol v súpise vecí (okrem vecí vydražených v dražbe) mu neboli vrátené. Žalovaný uviedol, že veci, ktoré pojal do súpisu, ostali v hale žalobcu, do ktorej vstup bol zapečatený. Po ukončení dražby si vydražené veci z haly prevzal vydražiteľ a ostatné veci ostali naďalej v hale, ktorá už bola sprístupnená. Žalobca potvrdil, že nevidel ani exekútora, a ani jeho zamestnancov vyvážať spísané veci z haly. Žalobca tiež uviedol, že vydania týchto vecí sa doteraz nedomáhal. K uvedenému súd uvádza, že v zmysle Exekučného poriadku

je možné spísané veci ponechať u povinného a prípadne ich zabezpečiť, napríklad aj pečaťou. Žalobca v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že by spísané veci boli z jeho prevádzky (haly) odvezené. Je preto potrebné prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že predmetné veci neboli žalobcovi nikdy odňaté a preto mu nemohli byť ani vrátené. Žalobca mal uvedené veci vo svojej dispozícii s tým, že bol iba obmedzený v možnosti s nimi nakladať v zmysle ich scudzenia. Žalobca tak vznik škody, ktorá mala byť spôsobená nevrátením spísaných vecí (a zároveň nevydražených) nepreukázal. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca skutkové tvrdenie o nevrátení týchto vecí urobil až na poslednom pojednávaní.

65. Žalobca si ako skutočnú škodu uplatnil aj škodu vo výške 124.000 Sk, a to titulom odcudzených vecí. Tvrdil, že veci v tejto hodnote mu mali byť v čase exekúcie z jeho prevádzky odcudzené. Žalobca odcudzené veci nešpecifikoval, nepreukázal, že bol ich vlastníkom, nepreukázal ani ich údajné odcudzenie a nevedol ani skutkové okolností, z ktorých by mala vyplývať zodpovednosť exekútora. Odcudzenie vecí síce žalobca kládol za vinu exekútorovi, avšak konateľ žalobcu vo svojej výpovedi uviedol, že o odcudzení vecí urobil trestné oznámenie, ktoré bolo ukončené tak, že nikto nebol potrestaný. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že kľúče od priestorov počas celého exekučného konania mal naďalej k dispozícii tak konateľ žalobcu, ako aj svedok K.. T. A.. Rovnako bolo preukázané, že počas exekučného konania (v dňoch 29.4.2004 a 10.5.2004) bolo exekútorovi hlásené porušenie pečatí, ktoré zabezpečovali priestory žalobcu. Z uvedených dôvodov nepovažoval súd nárok ani v tejto časti za preukázaný a dôvodný.

66. Ako nepreukázaný a nedôvodný súd napokon vyhodnotil aj nárok žalobcu na náhradu škody vzniknutej titulom zabudovaných investícií vo výške 26.096,39 € = 786.179,85 Sk. Žalobca nepredložil žiadne doklady o týchto investíciách, ktoré navyše pomenoval iba vo všeobecnej rovine, a teda ich nepreukázal. Žalobca tiež nepreukázal údajnú dohodu s prenajímateľom priestorov o tom, že vynaložené investície sa mali odpočítavať z nájomného. Naopak, zo zmluvy o prenájme priestorov vyplynulo, že zmluva žiadne takéto ustanovenie (dohodu) neobsahuje. Svedok K.. A. vo svojej výpovedi navyše uviedol, že prípojka, ktorú žalobca v rámci investície (plynifikácie) zriadil, bola žalobcom odpredaná spoločnosti SPP minimálne za vynaložené náklady.

67. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný ako exekútor v rámci exekúcie voči žalobcovi porušil aj ustanovenie § 61b Exekučného poriadku, keďže vykonal exekúciu predajom huteľných vecí nad rámec vymáhanej pohľadávky s príslušenstvom a trov exekúcie (178.309,40 Sk). Súd v zmysle odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu dotazoval žalovaného, aby uviedol ako bolo naložené s rozdielom medzi vydraženou sumou (418.283 Sk) a pohľadávkou s príslušenstvom a trovami exekúcie (178.309,40 Sk). Žalovaný poskytol tvrdenia o naložení s týmto rozdielom a tiež označil dôkazy na ich preukázanie. Vzhľadom na vyjadrenie žalobcu, že nežiada uvedené preukazovať z dôvodu, že prípadnú škodu mu z tohto titulu spôsobenú si v konaní neuplatňuje, súd poukazujúc na zásadu hospodárnosti konania ďalšie dokazovanie v tomto smere nevykonával.

68. Záverom súd dodáva, že z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že žalobca v čase dražby nemal vedomosť o skutočnosti, že lisy na výrobu osemhranných brikiet nachádzajúce sa na zozname spísaných huteľných vecí (a neskôr aj vydražené) nie sú vo vlastníctve povinného. Vylúčenia týchto vecí z exekúcie sa ich vlastníkom domáhal až dodatočne. Žalobca mal lisy zaradené vo svojom odpisovom pláne, čo nasvedčovalo tomu, že mu patria. Dražby sa zúčastnil iba jeden záujemca, ktorý prejavil záujem o tri veci zo zoznamu predávaných huteľných vecí, a to výrobnej linky a spomínaných dvoch lisov. Hodnota samotnej linky by pritom na uspokojenie vymáhanej pohľadávky s príslušenstvom a trov exekúcie nepostačovala a žalobca nemal iný majetok ani iné hodnoty, z ktorých by bolo možné zvyšok pohľadávky a trov uspokojiť. Aj v prípade predaja iba linky ako veci vo vlastníctve žalobcu, o ktorú vydražiteľ prejavil záujem, by žalobca nemohol vo výrobe brikiet pokračovať, a to aj za predpokladu, že by žalobca mal dodávateľa pilín a dostatok prostriedkov na úhradu nájmu za výrobné priestory a na úhradu za dodávky plynu a elektriny.

69. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že žalobca v konaní nepreukázal svoje tvrdenia o vzniknutej škode a ani jej prípadnú príčinnú súvislosť s výkonom exekučnej činnosti. Procesnou zodpovednosťou za neunesenie dôkazného bremena žalobcom je zamietnutie žaloby aj v časti nároku na náhradu skutočnej škody.

70. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj iba ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že ju nepriznal žiadnej zo sporových strán, a to podľa zásady úspechu v konaní s prihliadnutím na vyjadrenie v spore úspešného žalovaného, ktorý náhradu trov konania nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.